

Υπόθεση C-302/20

**Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως κατά το άρθρο 98,
παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου**

Ημερομηνία καταθέσεως:

9 Ιουλίου 2020

Αιτούν δικαστήριο:

Cour d'appel de Paris (Γαλλία)

Ημερομηνία της απόφασης του αιτούντος δικαστηρίου:

9 Ιουλίου 2020

Προσφεύγων:

A

Παρισταμένης της:

Autorité des marchés financiers

I. Αντικείμενο της κύριας δίκης

- 1 Αντικείμενο της υπόθεσης της κύριας δίκης αποτελεί προσφυγή που άσκησε ο Α, δημοσιογράφος οικονομικών θεμάτων, κατά της απόφασης της commission des sanctions de l'Autorité des marchés financiers (επιτροπής κυρώσεων της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, Γαλλία, στο εξής: επιτροπή κυρώσεων) η οποία του επέβαλε χρηματική ποινή ύψους 40 000 ευρώ για ανακοίνωση πληροφοριών σχετικά με επικείμενη δημοσίευση, στη διαδικτυακή εφημερίδα στην οποία εργαζόταν, άρθρων τα οποία διέδιδαν φήμες της αγοράς αναφορικά με εκδότες χρηματοπιστωτικών μέσων. Η επιτροπή κυρώσεων έκρινε ότι η αποκάλυψη των πληροφοριών αυτών αποτελούσε παράνομη ανακοίνωση προνομιακών πληροφοριών. Ο Α ζητεί την ακύρωση της εν λόγω απόφασης. Ισχυρίζεται, κατ' ουσίαν, ότι ο χαρακτηρισμός αυτός δεν συνάδει με τη φύση του επαγγέλματος του δημοσιογράφου οικονομικών θεμάτων. Η Autorité des marchés financiers (Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, στο εξής: AMF) υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η δημοσιοποίηση των εν λόγω πληροφοριών δεν πραγματοποιήθηκε για δημοσιογραφικούς σκοπούς.

II. Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

- 2 Το cour d'appel de Paris (εφετείο Παρισίων, Γαλλία) κρίνει ότι, προκειμένου να αποφανθεί επί της υποθέσεως της κύριας δίκης, πρέπει να υποβάλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά το άρθρο 267 ΣΛΕΕ, προδικαστικά ερωτήματα σχετικά με (i) την έννοια της εμπιστευτικής πληροφορίας όπως ορίζεται στο άρθρο 1, σημείο 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2003/6/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για τις πράξεις προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και τις πράξεις χειραγώγησης της αγοράς (κατάχρηση αγοράς), σε συνδυασμό με το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/124/EK της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 2003, για την εφαρμογή της οδηγίας 2003/6/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τον ορισμό και τη δημοσιοποίηση των εμπιστευτικών πληροφοριών και τον ορισμό των πράξεων χειραγώγησης της αγοράς και (ii) τις προϋποθέσεις εφαρμογής των άρθρων 10 και 21 του κανονισμού (ΕΕ) 596/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, για την κατάχρηση της αγοράς (κανονισμός για την κατάχρηση της αγοράς) και την κατάργηση της οδηγίας 2003/6/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 2003/124/EK, 2003/125/EK και 2004/72/EK¹.

III. Προδικαστικά ερωτήματα

«1) Πρώτον,

α) Έχει το άρθρο 1, σημείο 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2003/6/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για τις πράξεις προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και τις πράξεις χειραγώγησης της αγοράς (κατάχρηση αγοράς), σε συνδυασμό με το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/124/EK της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 2003, για την εφαρμογή της οδηγίας 2003/6/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τον ορισμό και τη δημοσιοποίηση των εμπιστευτικών πληροφοριών και τον ορισμό των πράξεων χειραγώγησης της αγοράς, την έννοια ότι πληροφορία που αφορά επικείμενη δημοσίευση άρθρου το οποίο διαδίδει φήμη της αγοράς για εκδότη χρηματοπιστωτικών μέσων μπορεί να θεωρηθεί συγκεκριμένη, όπως επιβάλλεται από τα άρθρα αυτά, για τον χαρακτηρισμό της πληροφορίας ως εμπιστευτικής;

¹ ΣτΜ: Στο γαλλικό κείμενο της οδηγίας 2003/6/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, στο γαλλικό κείμενο της οδηγίας 2003/124/EK της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 2003, καθώς και στο γαλλικό κείμενο του κανονισμού 596/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, απαντά αποκλειστικά ο όρος *information privilégiée*, ο οποίος στο ελληνικό κείμενο των προαναφερθεισών οδηγιών έχει αποδοθεί ως *εμπιστευτική πληροφορία* και στο ελληνικό κείμενο του προαναφερθέντος κανονισμού έχει αποδοθεί ως *προνομακική πληροφορία*.

- β) Έχει σημασία για την αξιολόγηση του συγκεκριμένου χαρακτήρα της επίμαχης πληροφορίας το γεγονός ότι το άρθρο, του οποίου η επικείμενη δημοσίευση αποτελεί την επίμαχη πληροφορία, αναφέρει –ως φήμη της αγοράς– την τιμή δημόσιας προσφοράς αγοράς;
- γ) Αποτελούν κρίσιμα στοιχεία για την αξιολόγηση του συγκεκριμένου χαρακτήρα της επίμαχης πληροφορίας η αναγνωρισιμότητα του δημοσιογράφου που υπέγραψε το άρθρο, η φήμη του εντύπου που δημοσίευσε το άρθρο και η αισθητή (εκ των υστέρων) επίδραση της δημοσίευσης στην τιμή των τίτλων τους οποίους αυτή αφορά;
- 2) Δεύτερον, σε περίπτωση απάντησης υπό την έννοια ότι πληροφορία όπως η επίμαχη μπορεί να θεωρηθεί συγκεκριμένη:
- α) Έχει το άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΕ) 596/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, για την κατάχρηση της αγοράς (κανονισμός για την κατάχρηση της αγοράς) και την κατάργηση της οδηγίας 2003/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 2003/124/ΕΚ, 2003/125/ΕΚ και 2004/72/ΕΚ, την έννοια ότι η γνωστοποίηση από δημοσιογράφο, προς μία από τις συνήθεις πηγές του, πληροφορίας σχετικά με επικείμενη δημοσίευση άρθρου του ίδιου το οποίο διαδίδει φήμη της αγοράς πραγματοποιείται “για δημοσιογραφικούς σκοπούς”;
- β) Εξαρτάται η απάντηση στο ερώτημα αυτό, μεταξύ άλλων, από το αν ο δημοσιογράφος είχε πληροφορηθεί τη φήμη της αγοράς από την πηγή αυτή ή από το αν η γνωστοποίηση της πληροφορίας για την επικείμενη δημοσίευση του άρθρου χρησίμευσε προκειμένου ο δημοσιογράφος να λάβει από την πηγή αυτή διευκρινίσεις ως προς την εγκυρότητα της φήμης;
- 3) Τρίτον, έχουν τα άρθρα 10 και 21 του κανονισμού (ΕΕ) 596/2014 την έννοια ότι, ακόμη και αν προνομιακή πληροφορία δημοσιοποιείται από δημοσιογράφο “για δημοσιογραφικούς σκοπούς”, κατά την έννοια του άρθρου 21, επιβάλλεται, για τον νόμιμο ή παράνομο χαρακτήρα της δημοσιοποίησης, να αξιολογηθεί αν η τελευταία πραγματοποιήθηκε “κατά τη συνήθη άσκηση [...] του επαγγέλματος [του δημοσιογράφου]” κατά την έννοια του άρθρου 10;
- 4) Τέταρτον, έχει το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΕ) 596/2014 την έννοια ότι ανακοίνωση προνομιακής πληροφορίας, προκειμένου να θεωρηθεί ότι πραγματοποιείται κατά τη συνήθη άσκηση του επαγγέλματος του δημοσιογράφου, επιβάλλεται να είναι απολύτως αναγκαία για την άσκηση του επαγγέλματος αυτού και να τηρεί την αρχή της αναλογικότητας;»

IV. Το νομικό πλαίσιο

1. Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Οδηγία 2003/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για τις πράξεις προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και τις πράξεις χειραγώγησης της αγοράς (κατάχρηση αγοράς)

Άρθρο 1

«Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας:

1) Ως “εμπιστευτικές πληροφορίες” νοούνται οι συγκεκριμένες πληροφορίες οι οποίες δεν έχουν δημοσιοποιηθεί και αφορούν, άμεσα ή έμμεσα, έναν ή περισσότερους εκδότες χρηματοπιστωτικών μέσων ή ένα ή περισσότερα χρηματοπιστωτικά μέσα και οι οποίες, αν δημοσιοποιούνταν, θα μπορούσαν να επηρεάσουν αισθητά την τιμή αυτών των χρηματοπιστωτικών μέσων ή την τιμή των συνδεόμενων με αυτά παράγωγων μέσων.

[...]

Οδηγία 2003/124/ΕΚ της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 2003, για την εφαρμογή της οδηγίας 2003/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τον ορισμό και τη δημοσιοποίηση των εμπιστευτικών πληροφοριών και τον ορισμό των πράξεων χειραγώγησης της αγοράς

Αιτιολογική σκέψη 1

«Οι ορθολογικοί επενδυτές βασίζονται στις επενδυτικές τους αποφάσεις μόνο στις πληροφορίες που είναι ήδη διαθέσιμες σε αυτούς (εκ των προτέρων διαθέσιμες πληροφορίες). Επομένως, το κατά πόσο ένας ορθολογικός επενδυτής ενδέχεται, στο πλαίσιο μιας επενδυτικής απόφασης, να λάβει υπόψη μια δεδομένη πληροφορία πρέπει να εκτιμηθεί με βάση τις εκ των προτέρων διαθέσιμες πληροφορίες. Σε μια τέτοια εκτίμηση πρέπει να συνυπολογισθεί ο αναμενόμενος αντίκτυπος που θα έχει η πληροφορία, λαμβάνοντας υπόψη τη συνολική δραστηριότητα του εκδότη στον τομέα αυτό, την αξιοπιστία της πηγής των πληροφοριών και οποιαδήποτε άλλη παράμετρο της αγοράς που ενδέχεται να επηρεάσει το σχετικό χρηματοπιστωτικό μέσο ή το συνδεόμενο με αυτό παράγωγο μέσο στις συγκεκριμένες περιστάσεις.»

Άρθρο 1

«Εμπιστευτικές πληροφορίες

1. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 1, σημείο 1, της οδηγίας 2003/6/ΕΚ, μια πληροφορία θεωρείται “συγκεκριμένη” εάν περιλαμβάνει αναφορά σε κατάσταση η οποία υφίσταται ή που ευλόγως μπορεί να αναμένεται ότι θα υπάρξει, ή αναφορά σε ένα γεγονός το οποίο έλαβε χώρα ή που ευλόγως μπορεί να

αναμένεται ότι θα λάβει χώρα και εφόσον η πληροφορία αυτή είναι αρκούντως συγκεκριμένη ώστε να επιτρέπει την εξαγωγή συμπερασμάτων σχετικά με την πιθανή επίπτωση αυτής της κατάστασης ή του γεγονότος στις τιμές των χρηματοπιστωτικών μέσων ή των συνδεομένων με αυτά παράγωγων μέσων.

2. Για την εφαρμογή του άρθρου 1, σημείο 1, της οδηγίας 2003/6/ΕΚ, με τη φράση “και οι οποίες (πληροφορίες) αν δημοσιοποιούνταν θα μπορούσαν να επηρεάσουν αισθητά την τιμή αυτών των χρηματοπιστωτικών μέσων ή την τιμή των συνδεομένων με αυτά παράγωγων μέσων” νοείται κάθε πληροφορία που ένας ορθολογικός επενδυτής ενδέχεται να λάβει υπόψη κατά τη λήψη των επενδυτικών του αποφάσεων.»

Κανονισμός (ΕΕ) 596/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, για την κατάχρηση της αγοράς (κανονισμός για την κατάχρηση της αγοράς) και την κατάργηση της οδηγίας 2003/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 2003/124/ΕΚ, 2003/125/ΕΚ και 2004/72/ΕΚ (στο εξής: κανονισμός MAR)

Αιτιολογική σκέψη 77

«Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται στο Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ο Χάρτης). Συνεπώς, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται σύμφωνα με τα εν λόγω δικαιώματα και αρχές. Ειδικότερα, όταν ο παρών κανονισμός αναφέρεται σε κανόνες που διέπουν την ελευθερία του Τύπου και την ελευθερία έκφρασης σε άλλα μέσα, καθώς και σε κανόνες ή κώδικες που διέπουν το δημοσιογραφικό επάγγελμα, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη αυτές οι ελευθερίες όπως κατοχυρώνονται στην Ένωση και στα κράτη μέλη και αναγνωρίζονται στο άρθρο 11 του Χάρτη και σε άλλες σχετικές διατάξεις.»

Άρθρο 8, παράγραφος 4

«4. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται σε κάθε πρόσωπο το οποίο κατέχει προνομιακή πληροφορία λόγω του ότι:

- α) είναι μέλος των διοικητικών, διευθυντικών ή εποπτικών οργάνων του εκδότη [...].
- β) μετέχει στο κεφάλαιο του εκδότη [...].
- γ) έχει πρόσβαση στην πληροφορία κατά την άσκηση της εργασίας ή του επαγγέλματος ή των καθηκόντων του· ή
- δ) εμπλέκεται σε εγκληματικές δραστηριότητες.

Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται επίσης σε οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο κατέχει προνομιακή πληροφορία υπό διαφορετικές περιστάσεις από αυτές που αναφέρονται

στο πρώτο εδάφιο, εφόσον το πρόσωπο αυτό γνωρίζει ή όφειλε να γνωρίζει ότι πρόκειται για προνομιακή πληροφορία.» (υπογράμμιση του αιτούντος δικαστηρίου)

Άρθρο 10

«Παράνομη ανακοίνωση προνομιακής πληροφορίας

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, παράνομη ανακοίνωση προνομιακής πληροφορίας συντρέχει όταν ένα πρόσωπο κατέχει προνομιακή πληροφορία και τη γνωστοποιεί σε οιοδήποτε άλλο πρόσωπο, εκτός εάν η ανακοίνωση γίνεται κατά τη συνήθη άσκηση της εργασίας, του επαγγέλματος ή των καθηκόντων του.

Η παράγραφος αυτή ισχύει για κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο στις καταστάσεις ή περιπτώσεις του άρθρου 8 παράγραφος 4.

[...]

Άρθρο 21

«Δημοσιοποίηση ή διάδοση πληροφοριών στα μέσα μαζικής ενημέρωσης

Για τους σκοπούς του άρθρου 10, του άρθρου 12 παράγραφος 1 στοιχείο γ) και του άρθρου 20, όταν δημοσιοποιούνται ή διαδίδονται πληροφορίες και όταν διατυπώνονται ή διαδίδονται συστάσεις για δημοσιογραφικούς σκοπούς ή οποιαδήποτε άλλης μορφής έκφραση στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, η εν λόγω δημοσιοποίηση ή διάδοση πληροφοριών αξιολογείται με βάση τους κανόνες που διέπουν την ελευθερία του τύπου και την ελευθερία έκφρασης στα λοιπά μέσα μαζικής ενημέρωσης, καθώς και τους κανόνες ή τους κώδικες που διέπουν το δημοσιογραφικό επάγγελμα, εκτός εάν:

- α) τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα ή πρόσωπα που έχουν στενούς δεσμούς με αυτά αντλούν, άμεσα ή έμμεσα, όφελος ή κέρδη από τη δημοσιοποίηση ή διάδοση των εν λόγω πληροφοριών· ή
- β) η δημοσιοποίηση ή διάδοση πραγματοποιείται με στόχο την παραπλάνηση της αγοράς σχετικά με την προσφορά, τη ζήτηση ή την τιμή χρηματοπιστωτικών μέσων.» (υπογράμμιση του αιτούντος δικαστηρίου)

2. Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου

Γενικός Κανονισμός της AMF (στο εξής: RGAMF)

- 3 Το άρθρο 621-1 του RGAMF, όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, όριζε τα ακόλουθα:

«Είναι εμπιστευτική πληροφορία η συγκεκριμένη πληροφορία που δεν έχει δημοσιοποιηθεί και αφορά, άμεσα ή έμμεσα, έναν ή περισσότερους εκδότες χρηματοπιστωτικών μέσων ή ένα ή περισσότερα χρηματοπιστωτικά μέσα και η οποία, εάν δημοσιοποιούνταν, θα μπορούσε να επιδράσει αισθητά στην τιμή αυτών των χρηματοπιστωτικών μέσων ή στην τιμή των συνδεόμενων με αυτά χρηματοπιστωτικών μέσων.

Μια πληροφορία θεωρείται συγκεκριμένη εάν περιλαμβάνει αναφορά σε σύνολο περιστάσεων ή αναφορά σε γεγονός το οποίο έλαβε χώρα ή που μπορεί να λάβει χώρα και εφόσον επιτρέπει την εξαγωγή συμπερασμάτων σχετικά με την πιθανή επίδραση των περιστάσεων αυτών ή του γεγονότος αυτού στην τιμή αυτών των χρηματοπιστωτικών μέσων ή των συνδεόμενων με αυτά χρηματοπιστωτικών μέσων.

Πληροφορία, η οποία, αν δημοσιοποιούνταν, θα μπορούσε να επιδράσει αισθητά στην τιμή αυτών των χρηματοπιστωτικών μέσων ή στην τιμή των συνδεόμενων με αυτά παράγωγων χρηματοπιστωτικών μέσων είναι πληροφορία που ένας ορθολογικός επενδυτής ενδέχεται να λάβει υπόψη κατά τη λήψη των επενδυτικών του αποφάσεων.»

- 4 Οι διατάξεις αυτές μετέφεραν στο εθνικό δίκαιο το άρθρο 1, σημείο 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2003/6, όπως αυτό διευκρινίστηκε από το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2003/124/ΕΚ, των οποίων οι διατάξεις συμπεριλήφθηκαν στο άρθρο 7, παράγραφοι 1, στοιχείο α', 2 και 4 του κανονισμού MAR.
- 5 Το άρθρο 622-1 του RGAMF, όπως ίσχυε κατά το χρόνο των πραγματικών περιστατικών, όριζε τα εξής:

«Τα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 622-2 οφείλουν να μην χρησιμοποιούν τις εμπιστευτικές πληροφορίες που κατέχουν [...]. Οφείλουν επίσης [...] να μην ανακοινώνουν τις πληροφορίες αυτές σε άλλο πρόσωπο εφόσον η εν λόγω ανακοίνωση δεν πραγματοποιείται κατά τη συνήθη άσκηση της εργασίας, του επαγγέλματος ή των καθηκόντων τους ή πραγματοποιείται για σκοπούς διαφορετικούς από εκείνους για τους οποίους τα πρόσωπα αυτά έλαβαν γνώση της εν λόγω πληροφορίας.»

- 6 Το άρθρο αυτό μετέφερε στο εθνικό δίκαιο τις διατάξεις του άρθρου 2, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2003/6, οι οποίες περιλαμβάνονται πλέον, κατ' ουσίαν, στο άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού MAR.
- 7 Το άρθρο 622-2 του RGAMF, όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, όριζε τα ακόλουθα:

«Οι υποχρεώσεις παραλείψεως που προβλέπονται στο άρθρο 622-1 ισχύουν για κάθε πρόσωπο που κατέχει εμπιστευτικές πληροφορίες λόγω του ότι:

1 είναι μέλος των διοικητικών, διευθυντικών, διαχειριστικών ή εποπτικών οργάνων του εκδότη·

2 μετέχει στο κεφάλαιο του εκδότη·

3 έχει πρόσβαση στις πληροφορίες κατά την άσκηση της εργασίας, του επαγγέλματος ή των καθηκόντων του καθώς και λόγω της συμμετοχής του στην προετοιμασία και στην πραγματοποίηση ορισμένης οικονομικής συναλλαγής·

4 εμπλέκεται σε δραστηριότητες οι οποίες θα μπορούσαν να χαρακτηρισθούν κακουργήματα ή πλημμελήματα.

Οι εν λόγω υποχρεώσεις παράλειψης ισχύουν επίσης για κάθε άλλο πρόσωπο που κατέχει εμπιστευτική πληροφορία και γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει ότι πρόκειται για εμπιστευτική πληροφορία.»

- 8 Το άρθρο αυτό μετέφερε στο εθνικό δίκαιο τις διατάξεις του άρθρου 2, παράγραφος 1, και του άρθρου 4 της οδηγίας 2003/6, οι οποίες περιλαμβάνονται πλέον στο άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού MAR.

V. Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της πορείας της διαδικασίας

- 9 Ο Α, ο οποίος έχει πλέον συνταξιοδοτηθεί, άσκησε για χρονικό διάστημα πολλών ετών το επάγγελμα του δημοσιογράφου σε πλείονες βρετανικές εφημερίδες, αρχικά στους «Financial Times» (για δεκαεννιά έτη), έπειτα στους «Times» (για δύο έτη) και, τέλος, στην «Daily Mail» (για είκοσι επτά έτη). Στο πλαίσιο της εργασίας του στην «Daily Mail», όπου συνέτασσε τακτικά άρθρα με τίτλο «Έκθεση αγοράς», με τα οποία διαδίδονταν φήμες της αγοράς, συνέταξε δύο άρθρα σχετικά με τους τίτλους οι οποίοι είχαν εισαχθεί προς διαπραγμάτευση στο τμήμα Α του Euronext. Τα δύο άρθρα αυτά δημοσιεύτηκαν στον ιστότοπο της «Daily Mail», ο οποίος ονομάζεται «Mail Online».
- 10 Το πρώτο άρθρο, το οποίο δημοσιεύτηκε στην «Mail Online» το βράδυ της 8ης Ιουνίου 2011, έφερε τον τίτλο «Έκθεση Αγοράς: οι τίτλοι Hermès αποκτούν εν νέου δημοτικότητα». Το άρθρο αυτό ανέφερε πιθανή προσφορά της εταιρίας LVMH για τους τίτλους Hermès στην τιμή των 350 ευρώ ανά μετοχή, δηλαδή αύξηση κατά 86 % σε σχέση με την τιμή κλεισίματος της ημέρας. Την επομένη της δημοσίευσης αυτής, η τιμή του τίτλου αυξήθηκε ήδη από την έναρξη της συνεδρίασης και έπειτα κατά τη διάρκειά της.
- 11 Το δεύτερο άρθρο, το οποίο δημοσιεύτηκε στην «Mail Online» το βράδυ της 12ης Ιουνίου 2012, έφερε τον τίτλο «Έκθεση αγοράς: οι φήμες για το πετρέλαιο αναστατώνουν την αγορά». Το άρθρο αυτό ανέφερε ότι οι τίτλοι Maurel & Prom θα μπορούσαν σύντομα να αποτελέσουν αντικείμενο προσφοράς στην τιμή των 19 ευρώ περίπου ανά μετοχή, δηλαδή με αύξηση κατά 80 % σε σχέση με την

τελευταία τιμή. Την επομένη της δημοσίευσης αυτής, η τιμή του τίτλου αυξήθηκε ήδη από την έναρξη της συνεδρίασης και έπειτα κατά τη διάρκειά της. Στις 14 Ιουνίου 2012, η εταιρία Maurel & Prom διέψευσε την εν λόγω φήμη.

- 12 Διαπιστώθηκε ότι, λίγο πριν από τη δημοσίευση των εν λόγω δύο άρθρων στην «Mail Online», είχαν δοθεί εντολές για αγορά των τίτλων Hermès και Maurel & Prom.
- 13 Καθόσον διαπιστώθηκαν ομοιότητες μεταξύ των πράξεων αυτών και των εντολών που έλαβαν χώρα στην αγορά του τίτλου Arkéma λίγο πριν από τη δημοσίευση, στο ιστολόγιο της βρετανικής εφημερίδας «The Financial Times», ενός άρθρου το οποίο περιείχε φήμες της αγοράς σχετικά με την εταιρία Arkéma, ο γενικός γραμματέας της AMF αποφάσισε, στις 15 Νοεμβρίου 2013, να επεκτείνει την έρευνα που κίνησε την 1η Ιουνίου 2012 επί της αγοράς των τίτλων και επί των οικονομικών στοιχείων της εταιρίας Arkéma στην αγορά των τίτλων και στα οικονομικά στοιχεία της εταιρίας Maurel & Prom και, στις 21 Ιανουαρίου 2014, στην αγορά των τίτλων Hermès.
- 14 Οι διενεργηθείσες έρευνες ανέδειξαν ότι ορισμένοι κάτοικοι Βρετανίας, μεταξύ των οποίων οι Β, Ε, F, G και Η, είχαν προβεί, από το βρετανικό έδαφος, σε αγορές λίγο πριν από τη δημοσίευση των προαναφερθέντων άρθρων στην «Mail Online» και, εν συνεχεία, πώλησαν τους τίτλους τους μόλις πραγματοποιήθηκε η δημοσίευση.
- 15 Στο πλαίσιο αυτό, η AMF ζήτησε επανειλημμένως, για τις ανάγκες της έρευνας, τη συνδρομή του βρετανικού ομολόγου της, της Financial Conduct Authority (Αρχής Χρηματοοικονομικής Δεοντολογίας, στο εξής: FCA), επικαλούμενη τις διατάξεις που προβλέπονται για τη διεθνή συνεργασία, αφενός από το άρθρο 16 της οδηγίας 2003/6 και, αφετέρου, από πλείονες πολυμερείς συμφωνίες (Πολυμερές Μνημόνιο Συμφωνίας, στο εξής: MMoU), σχετικά με τη συνεργασία, την ανταλλαγή πληροφοριών και τη ρύθμιση των αγορών, στις οποίες η AMF και η FCA είναι συμβαλλόμενα μέρη.
- 16 Η FCA, μεταξύ άλλων, διαβίβασε τα στοιχεία τηλεφωνικών κλήσεων που αφορούσαν τον Α, τα οποία παρουσιάζουν, για το χρονικό διάστημα από τις 4 Ιουλίου 2007 έως τις 14 Ιουνίου 2013, όλες τις εισερχόμενες και εξερχόμενες επικοινωνίες του (στο εξής: επίδικο αρχείο). Η AMF περιέλαβε στον φάκελο της υπόθεσης το επίδικο αρχείο.
- 17 Στις 23 Φεβρουαρίου 2016 η direction des enquêtes et des contrôles de l'AMF (διεύθυνση ερευνών και ελέγχου της AMF) απηύθυνε στους Β, C, Η, Ε, F και G καθώς και στον Α επιστολές με τις οποίες τους ενημέρωνε, αφενός, για τα πραγματικά περιστατικά που θα μπορούσαν να καταλογιστούν σε αυτούς σύμφωνα με τις διαπιστώσεις των προσώπων που διεξήγαγαν τις έρευνες και, αφετέρου, για τη δυνατότητα που παρέχόταν σε αυτούς να υποβάλουν παρατηρήσεις εντός ορισμένης προθεσμίας. Όλοι οι αποδέκτες των εν λόγω

επιστολών, μεταξύ των οποίων και ο Α, υπέβαλαν απαντητικές παρατηρήσεις με επιστολή που παραλήφθηκε στις 3 Μαΐου 2016.

- 18 Η έκθεση ελέγχου κατατέθηκε στις 5 Ιουλίου 2016. Βάσει της έκθεσης αυτής, ειδική επιτροπή της AMF αποφάσισε, στις 19 Ιουλίου 2016, να προβεί σε κοινοποίηση αιτιάσεων στο σύνολο των ενδιαφερομένων, μεταξύ των οποίων και ο Α.
- 19 Σύμφωνα με την κοινοποίηση των αιτιάσεων που απηύθυνε η ως άνω επιτροπή στον τελευταίο, με επιστολή της 7ης Δεκεμβρίου 2016, καταλογίστηκαν σε αυτόν τέσσερις παραβάσεις, οι οποίες συνίσταντο στην ανακοίνωση στους C και B εμπιστευτικής πληροφορίας σχετικά με την επικείμενη δημοσίευση στην «Mail Online» δύο άρθρων που διέδιδαν φήμες περί υποβολής δημόσιων προσφορών για τους τίτλους Hermès και Maurel & Prom, κατά παράβαση των άρθρων 622-1 και 622-2 του RGAMF.
- 20 Στους C και B κοινοποιήθηκαν επίσης αιτιάσεις. Όσον αφορά τον C, καταλογίστηκε σε αυτόν ότι, με τη σειρά του, ανακοίνωσε τις εν λόγω πληροφορίες στον F, ο οποίος επίσης κατηγορήθηκε για χρήση των πληροφοριών αυτών κατά τη διενέργεια των πράξεων σχετικά με τις χρηματοπιστωτικές συμβάσεις που αφορούσαν τους τίτλους Hermès και Maurel & Prom. Όσον αφορά τον B, καταλογίστηκε σε αυτόν, μεταξύ άλλων, ότι χρησιμοποίησε ο ίδιος τις εν λόγω πληροφορίες.
- 21 Ο Α, σε απάντηση στην κοινοποίηση αιτιάσεων που του απευθύνθηκε, υπέβαλε γραπτές παρατηρήσεις στις 3 Ιουλίου 2017.
- 22 Ο εισηγητής, ο οποίος ορίστηκε από τον πρόεδρο της επιτροπής κυρώσεων, υπέβαλε την έκθεσή του στις 21 Ιουνίου 2018 αφού κάλεσε τους κατηγορούμενους σε ακρόαση και μετά την ακρόαση ορισμένων από αυτούς, μεταξύ άλλων του Α, στις 23 Φεβρουαρίου 2018, ο οποίος δεν υπέβαλε παρατηρήσεις προς απάντηση στην έκθεση.
- 23 Οι κατηγορούμενοι κλήθηκαν στη συνεδρίαση της επιτροπής κυρώσεων που έλαβε χώρα στις 14 Σεπτεμβρίου 2018.
- 24 Με την υπ' αριθ. 11 απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 2018 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), η επιτροπή κυρώσεων έκρινε ότι πληροφορία που αφορά επικείμενη δημοσίευση άρθρου το οποίο διαδίδει φήμη της αγοράς μπορούσε να αποτελεί εμπιστευτική πληροφορία και ότι οι επίμαχες πληροφορίες πληρούσαν τις προϋποθέσεις για τον χαρακτηρισμό ορισμένης πληροφορίας ως εμπιστευτικής. Συνεπώς, έκρινε ότι ο Α είχε ανακοινώσει την εμπιστευτική πληροφορία σχετικά με τους τίτλους Hermès στους C και B και την εμπιστευτική πληροφορία σχετικά με τους τίτλους Maurel & Prom αποκλειστικά στον C και επέβαλε σε βάρος του χρηματική κύρωση ύψους 40 000 ευρώ.

- 25 Όσον αφορά τα υπόλοιπα εμπλεκόμενα πρόσωπα, η επιτροπή κυρώσεων έκρινε ότι στοιχειοθετούνταν μέρος των παραβάσεων που καταλογίζονταν σε αυτά και επέβαλε σε βάρος τους χρηματικές κυρώσεις από 20 000 έως 150 000 ευρώ.
- 26 Μόνο ο Α άσκησε προσφυγή κατά της απόφασης αυτής. Κύρια αιτήματά του είναι να διαπιστωθεί ευθύς εξαρχής ότι η διαδικασία έρευνας και δίωξης ήταν πλημμελής και, συνεπώς, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση. Επικουρικός, ζητεί να τροποποιηθεί η απόφαση αυτή καθόσον απέκλεισε την εφαρμογή του άρθρου 21 του κανονισμού 596/2014 ή να τροποποιηθεί καθόσον έκρινε ότι στοιχειοθετούνται οι παραβάσεις που καταλογίζονται σε αυτόν και, συνεπώς, να απαλλαγεί από τις κατηγορίες και να γίνει δεκτό ότι δεν υφίσταται λόγος να του επιβληθεί κύρωση. Επικουρικότερα, ζητεί να μειωθεί το ποσό της επιβληθείσας κύρωσης. Η AMF ζήτησε να απορριφθεί η προσφυγή.

VI. Ζητήματα τα οποία επέλυσε το αιτούν δικαστήριο

A. Ισχυρισμοί που αντλούνται από το μη σύννομο της διαδικασίας

- 27 Ο Α προέβαλε διάφορους ισχυρισμούς που αντλούνται από το μη σύννομο της διαδικασίας και συνεπάγονται κατά τη γνώμη του ακυρότητα της προσβαλλόμενης απόφασης. Προέβαλε συνεπώς παραβίαση των δημοσιογραφικών πηγών, μη σύννομο ορισμένων ακροάσεων και μη σύννομο της κοινοποίησης των αιτιάσεων.
- 28 Όλοι οι ισχυρισμοί αυτοί απορρίφθηκαν από το αιτούν δικαστήριο.
- 29 Όσον αφορά τον ισχυρισμό που αντλείται από παραβίαση των δημοσιογραφικών πηγών λόγω του ότι περιλήφθηκε στον φάκελο της υπόθεσης το επίδικο αρχείο (βλ. σημείο 16), το *cour d'appel de Paris* κρίνει ότι η ως άνω περίσταση συνιστά πράγματι πλημμέλεια. Εκτιμά ότι δεν απαντά σε υπερέχουσα ανάγκη δημοσίου συμφέροντος, με την αιτιολογία, μεταξύ άλλων, ότι η προσβολή του απορρήτου των δημοσιογραφικών πηγών, όπως προστατεύεται από το άρθρο 10 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (στο εξής: ΕΣΔΑ), βαίνει πέραν του αναγκαίου μέτρου λόγω του εύρους του εν λόγω αρχείου.
- 30 Εκτιμά, ωστόσο, ότι η πλημμέλεια αυτή δεν πλήττει συνολικά τη διαδικασία έρευνας και επιβολής κύρωσης και συνεπώς την προσβαλλόμενη απόφαση. Πράγματι, από τη χρονολογία της έρευνας προκύπτει ότι η αίτηση για διαβίβαση των δεδομένων που αφορούσαν τους Β και C δεν στηρίζεται στην αξιοποίηση του επίδικου αρχείου, αλλά απορρέει από άλλα στοιχεία που είχαν συγκεντρώσει τα πρόσωπα που διεξήγαγαν τις έρευνες, εκ των οποίων ορισμένα ήταν διαθέσιμα στα πρόσωπα αυτά πριν ακόμη από την παραλαβή του επίδικου αρχείου και τα οποία η επιτροπή κυρώσεων είχε τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσει νομίμως. Συνεπώς, απορρίπτει τον ανωτέρω λόγο ακυρώσεως.

- 31 Το *cour d'appel de Paris* απορρίπτει επίσης τους ισχυρισμούς του Α που αφορούν, αφενός, τη μη ακρόασή του και, αφετέρου, το μη σύννομο των ακροάσεων των υπόλοιπων κατηγορουμένων κατά το στάδιο πριν από την έρευνα, η οποία προηγείται της διαδικασίας επιβολής κύρωσης που κινήθηκε με την κοινοποίηση των αιτιάσεων. Εκτιμά ότι το ερωτηματολόγιο που δόθηκε στον Α μέσω της FCA και η χρήση των απαντήσεων που αυτός έδωσε δεν παραβίασαν την αρχή της θεμιτότητας της έρευνας και δεν προσέβαλαν τα δικαιώματα άμυνάς του. Εκτιμά επίσης ότι οι ακροάσεις των υπόλοιπων κατηγορουμένων δεν οδήγησαν σε παραβίαση της αρχής της θεμιτότητας της έρευνας.
- 32 Όσον αφορά τον ισχυρισμό σχετικά με το μη σύννομο της κοινοποίησης των αιτιάσεων, ο Α υποστηρίζει ότι η κοινοποίηση των αιτιάσεων που του απευθύνθηκε στις 7 Δεκεμβρίου 2016 έπρεπε να αναφέρει το άρθρο 21 του κανονισμού MAR, το οποίο τέθηκε σε εφαρμογή στις 3 Ιουλίου 2016, και όχι το άρθρο 622-1 του RGAMF, το οποίο ήταν εφαρμοστέο κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών αλλά καταργήθηκε τον Σεπτέμβριο του 2016 μετά την έναρξη εφαρμογής του κανονισμού MAR. Ο Α ισχυρίζεται ότι το άρθρο 21 του κανονισμού MAR εισήγαγε ευνοϊκότερο καθεστώς για τους δημοσιογράφους σχετικά με τη δημοσιοποίηση προνομιακών πληροφοριών καθόσον η στοιχειοθέτηση της παράβασης αυτής εξαρτήθηκε από την πλήρωση πρόσθετων προϋποθέσεων, γεγονός που δικαιολογεί την αναδρομική εφαρμογή του «*in mitius*». Δεδομένου ότι τα στοιχεία αυτά που απαιτούνται για τη στοιχειοθέτηση της καταλογιζόμενης παράβασης δεν περιλαμβάνονται στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, υποστηρίζει ότι η τελευταία είναι παράνομη και ότι η εν λόγω παρανομία επιφέρει ακυρότητα της επακόλουθης διαδικασίας επιβολής κύρωσης και, συνεπώς, της προσβαλλόμενης απόφασης.
- 33 Η AMF δεν αμφισβητεί την αναδρομική εφαρμογή «*in mitius*» του άρθρου 21 του κανονισμού MAR αλλά υπενθυμίζει ότι, βάσει του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ, όπως ερμηνεύεται από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, αρκεί ο κατηγορούμενος να ενημερωθεί λεπτομερώς για τη φύση και την αιτία της κατηγορίας που απαγγέλλεται σε βάρος του, δηλαδή για τα πραγματικά περιστατικά που καταλογίζονται σε αυτόν και για τον νομικό χαρακτηρισμό τους.
- 34 Το *cour d'appel de Paris* κρίνει ότι, μολονότι δεν υπήρξε αναφορά στο άρθρο 21 του κανονισμού MAR, το οποίο είναι αναδρομικά εφαρμοστέο, η κοινοποίηση των αιτιάσεων που απευθύνθηκε στον Α ήταν εντούτοις αρκούντως ακριβής για τις ανάγκες της άμυνάς του. Επομένως, το Δικαστήριο απορρίπτει και τον ισχυρισμό αυτόν.

B. Ισχυρισμοί που αντλούνται από τα πραγματικά περιστατικά που καταλογίζονται στον Α

- 35 Ο Α ισχυρίζεται ότι δεν είχε την αρμοδιότητα να αποφασίζει για τη δημοσίευση των εκθέσεων αγοράς που συνέτασσε και ότι συνεπώς δεν κατείχε την πληροφορία, της οποίας η ανακοίνωση καταλογίζεται σε αυτόν. Το *cour d'appel de Paris* κρίνει ότι υφίσταται δέσμη σοβαρών, συγκεκριμένων και συγκλινουσών

ενδείξεων οι οποίες αποδεικνύουν αδιαμφισβήτητα ότι ο Α κατείχε την πληροφορία για την επικείμενη δημοσίευση στην «*Mail Online*» της έκθεσης αγοράς της 8ης Ιουνίου 2011, την οποία είχε συντάξει ο ίδιος σχετικά με τους τίτλους Hermès, στις 15:06 το αργότερο και, για τη δημοσίευση της 12ης Ιουνίου 2012 σχετικά με τους τίτλους Maurel & Prom στις 15:36 το αργότερο.

36 Όσον αφορά τη γνωστοποίηση των επίμαχων πληροφοριών σχετικά με την επικείμενη δημοσίευση στο διαδίκτυο των εκθέσεων αγοράς που αφορούσαν την εταιρία Hermès, αφενός, και την εταιρία Maurel & Prom, αφετέρου, το cour d'appel de Paris κρίνει ότι:

- υφίσταται δέσμη σοβαρών, συγκεκριμένων και συγκλινουσών ενδείξεων οι οποίες αποδεικνύουν αδιαμφισβήτητα ότι ο Α γνωστοποίησε στον Β, το απόγευμα της 8ης Ιουνίου 2011, την πληροφορία περί της επικείμενης δημοσίευσεως στο διαδίκτυο της έκθεσης αγοράς που συνέταξε ο ίδιος σχετικά με την εταιρία Hermès·
- οι προβληθείσες ενδείξεις δεν επαρκούν προκειμένου να αποδειχθεί αδιαμφισβήτητα ότι στις 8 Ιουνίου 2011 ο Α γνωστοποίησε στον C την πληροφορία περί της επικείμενης δημοσίευσεως στο διαδίκτυο της έκθεσης αγοράς που συνέταξε ο ίδιος σχετικά με την εταιρία Hermès·
- υφίσταται δέσμη σοβαρών, συγκεκριμένων και συγκλινουσών ενδείξεων οι οποίες αποδεικνύουν αδιαμφισβήτητα ότι ο Α γνωστοποίησε στον C, στις 12 Ιουνίου 2012, την πληροφορία περί της επικείμενης δημοσίευσεως στο διαδίκτυο της έκθεσης αγοράς που συνέταξε ο ίδιος σχετικά με την εταιρία Maurel & Prom.

VII. Επί της αναγκαιότητας υποβολής προδικαστικού ερωτήματος στο Δικαστήριο

A. Επί της έννοιας της εμπιστευτικής πληροφορίας

1. Κυριότερα επιχειρήματα των διαδίκων

37 Ο Α αμφισβητεί τον χαρακτηρισμό πληροφορίας περί επικείμενης δημοσίευσεως άρθρου το οποίο διαδίδει φήμες της αγοράς ως εμπιστευτικής.

38 Πρώτον, ισχυρίζεται ότι ο χαρακτηρισμός αυτός δεν συνάδει με την έννοια του προσώπου που λαμβάνει δευτερογενώς γνώση εμπιστευτικών πληροφοριών, κατά την έννοια του άρθρου 622-2, δεύτερο εδάφιο, του RGAMF, χωρίς να αποδειχθεί ότι οι Β και C, οι οποίοι θεωρείται στην προσβαλλόμενη απόφαση ότι έχουν λάβει δευτερογενώς γνώση εμπιστευτικών πληροφοριών, είχαν οποιαδήποτε σχέση με τους εκδότες των σχετικών τίτλων ή με το έντυπο που δημοσίευσε τα άρθρα του και, συνεπώς, γνώριζαν ή όφειλαν να γνωρίζουν ότι η επίμαχη πληροφορία αποτελούσε εμπιστευτική πληροφορία.

- 39 Δεύτερον, θεωρεί ότι ο χαρακτηρισμός αυτός δεν συνάδει με τη φύση του επαγγέλματος του δημοσιογράφου οικονομικών θεμάτων. Υπενθυμίζει συναφώς ότι συνδέονται άμεσα με την εργασία του δημοσιογράφου οικονομικών θεμάτων η συγκέντρωση των φημών της αγοράς, προκειμένου αυτός να εντοπίζει πιθανά θέματα της επικαιρότητας, και το να συζητά για αυτά τόσο με τις πηγές του όσο και με διάφορα πρόσωπα που ανήκουν στη συντακτική ομάδα για πιθανή σύνταξη ορισμένου άρθρου. Θεωρεί ότι ο επίδικος χαρακτηρισμός έχει ως αποτέλεσμα να θεωρείται ότι κάθε δημοσιογράφος οικονομικών θεμάτων, εκ μόνου του γεγονότος ότι έργο του είναι η δημοσίευση άρθρων για τις αγορές, παράγει συστηματικά εμπιστευτικές πληροφορίες, παρά την απουσία οποιουδήποτε συνδέσμου με τον οικείο εκδότη χρηματοπιστωτικών μέσων, γεγονός που καταλήγει, κατά την άποψή του, στη μετατροπή του χρηματοοικονομικού Τύπου σε «*παραγωγό εμπιστευτικών πληροφοριών*» και τους συντάκτες σε «*κύκλους προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες*». Επισημαίνει ότι ο χαρακτηρισμός αυτός τείνει να εξομοιώσει τη δραστηριότητα των δημοσιογράφων οικονομικών θεμάτων με τη δραστηριότητα των επαγγελματιών που εκτίθενται σε μεγάλο βαθμό σε εμπιστευτικές πληροφορίες (εκδοτών χρηματοπιστωτικών μέσων, γραφείων χρηματοπιστωτικής ανάλυσης, εταιριών διαχείρισης χαρτοφυλακίου, παρόχων που πραγματοποιούν βολιδοσκοπήσεις της αγοράς, κ.λπ.), των οποίων η δραστηριότητα ρυθμίζεται στο πλαίσιο αυτό από την AMF και οι οποίοι υπόκεινται σε αυστηρές υποχρεώσεις όσον αφορά τον εντοπισμό και τη διαχείριση της κυκλοφορίας των εμπιστευτικών πληροφοριών (εσωτερικά ή εξωτερικά).
- 40 Τρίτον, ο Α ισχυρίζεται ότι ορισμένη δημοσίευση δεν μπορεί να αποτελεί εμπιστευτική πληροφορία εφόσον στο περιεχόμενό της δεν περιλαμβάνεται οποιαδήποτε πληροφορία τέτοιου είδους. Εκτιμά ότι, εν προκειμένω, το περιεχόμενο των επίμαχων άρθρων δεν πληροί την απαίτηση περί συγκεκριμένης πληροφορίας διότι τα άρθρα αυτά περιορίζονται σε αναφορές σε απλές φήμες της αγοράς. Συναφώς, υπενθυμίζει ότι γίνεται γενικώς δεκτό ότι ορισμένη φήμη δεν μπορεί να αποτελεί εμπιστευτική πληροφορία λόγω του ανακριβούς της προέλευσής της, το οποίο γεννά αμφιβολίες ως προς την εγκυρότητά της, ακόμη και αν η δημοσίευσή της θα μπορούσε να ενδιαφέρει την αγορά και να επηρεάσει την τιμή του τίτλου του εκδότη.
- 41 Τέταρτον, ο Α ισχυρίζεται επιπλέον ότι, εν προκειμένω, ανεξαρτήτως του περιεχομένου των επίμαχων άρθρων, η πληροφορία σχετικά με την επικείμενη δημοσίευσή τους δεν ήταν ούτε συγκεκριμένη, αφού ο ίδιος δεν ήταν σε θέση να γνωρίζει τι θα δημοσιευόταν, ούτε τέτοιας φύσεως ώστε να επηρεάσει την τιμή των σχετικών τίτλων, αφού δεν υπήρχαν στοιχεία που θα μπορούσαν να καταδείξουν ιδιαίτερη αναγνωρισιμότητά του ως δημοσιογράφου οικονομικών θεμάτων στους τομείς, μεταξύ άλλων, τους οποίους αφορούσαν οι επίμαχες αξίες (είδη πολυτελείας και πετρέλαιο), αλλά ούτε και ιδιαίτερη φήμη της «*Mail Online*» δεδομένου ότι το εν λόγω έντυπο δεν έχει το ίδιο κύρος με εκείνο των «*Financial Times*».

- 42 Η AMF ισχυρίζεται ότι «το άρθρο 621-1 του [RGAMF] δεν προβλέπει κανέναν περιορισμό ως προς τη φύση, το περιεχόμενο ή την προέλευση των πληροφοριών που θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν εμπιστευτικές, οι οποίες δεν απαιτείται να προέρχονται από τον ίδιο εκδότη αλλά μόνον να τον αφορούν, άμεσα ή έμμεσα, και να είναι συγκεκριμένες, μη δημόσιες και να μπορούν να επηρεάσουν αισθητά την τιμή των σχετικών χρηματοπιστωτικών μέσων».
- 43 Επιπλέον, εκτιμά ότι, εν προκειμένω, από το απόγευμα και έπειτα, θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί η επικείμενη δημοσίευση των άρθρων του Α στην «Mail Online» (βραδινή δημοσίευση) με αποτέλεσμα η πληροφορία την οποία αφορούσε η δημοσίευση αυτή, της οποίας το περιεχόμενο ήταν επιπλέον ακούκντως συγκεκριμένο (λόγω της αναφοράς της τιμής των πιθανών προσφορών αγοράς) ώστε να μπορεί να συναχθεί εξ αυτού συμπέρασμα ως προς την πιθανή επίδραση της εν λόγω δημοσίευσης στην τιμή των επίμαχων τίτλων, να έχει συγκεκριμένο χαρακτήρα ήδη από το απόγευμα, δηλαδή κατά τον χρόνο της δημοσιοποίησης της πληροφορίας.
- 44 Τέλος, επισημαίνει ότι, εν προκειμένω, η προηγούμενη δημοσίευση σε άλλες εφημερίδες άρθρων που ανέφεραν σχεδιαζόμενες πράξεις σχετικά με τους τίτλους Hermès και Maurel & Prom δεν προσέδωσε δημόσιο χαρακτήρα στην πληροφορία κατά την οποία η «Mail Online» θα δημοσίευε προσεχώς εκθέσεις της αγοράς με συντάκτη τον Α οι οποίες θα ανέφεραν την ύπαρξη φήμης προσφοράς για τους εν λόγω τίτλους και σε συγκεκριμένη τιμή, αλλά επιβεβαίωσε την αξιοπιστία των εν λόγω εκθέσεων αγοράς, η οποία απέρρευ ήδη από τη φήμη του ως δημοσιογράφου οικονομικών θεμάτων, με αποτέλεσμα η πληροφορία σχετικά με την επικείμενη δημοσίευσή τους να μπορεί να χρησιμοποιηθεί από έναν ορθολογικό επενδυτή που θα βασιζόταν στο γεγονός ότι η φήμη αυτή θα επαληθευόταν ή, τουλάχιστον, ότι η τιμή των σχετικών τίτλων θα αυξανόταν μετά τη δημοσίευση των εν λόγω άρθρων.
2. *Αιτιολογία της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως ως προς την έννοια της εμπιστευτικής πληροφορίας*
- 45 Εν προκειμένω, εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να κρίνει αν η πληροφορία σχετικά με την επικείμενη δημοσίευση άρθρου το οποίο διαδίδει φήμη της αγοράς μπορεί να αποτελεί εμπιστευτική πληροφορία κατά την έννοια του άρθρου 621-1 του RGAMF. Οι εν λόγω διατάξεις του RGAMF καταργήθηκαν μετά τη θέση σε ισχύ του κανονισμού MAR.
- 46 Δεδομένου ότι το άρθρο αυτό μετέφερε στο εθνικό δίκαιο τη διάταξη του άρθρου 1, σημείο 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2003/6, όπως διευκρινίζεται από το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2003/124, πρέπει να ερμηνευθεί σύμφωνα με τις εν λόγω διατάξεις των οδηγιών αυτών.
- 47 Το Δικαστήριο, με δύο αποφάσεις του, ήτοι την απόφαση της 28ης Ιουνίου 2012 *Geltl* (C-19/11, EU:C:2012:397, σκέψη 25), και την απόφαση της 11ης Μαρτίου 2015, *Lafonta* (C-628/13, EU:C:2015:162, σκέψη 24), υπενθύμισε ότι ο ορισμός

της έννοιας της εμπιστευτικής πληροφορίας που προκύπτει από το άρθρο 1, σημείο 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2003/6 περιλαμβάνει τέσσερα ουσιώδη στοιχεία τα οποία εφαρμόζονται σωρευτικά:

- πρώτον, πρόκειται για πληροφορία συγκεκριμένη·
 - δεύτερον, η πληροφορία αυτή δεν έχει δημοσιοποιηθεί·
 - τρίτον, αφορά, άμεσα ή έμμεσα, ένα ή περισσότερα χρηματοπιστωτικά μέσα ή τους εκδότες τους·
 - τέταρτον, πρόκειται για πληροφορία η οποία, αν δημοσιοποιούνταν, θα μπορούσε να επηρεάσει αισθητά την τιμή αυτών των χρηματοπιστωτικών μέσων ή την τιμή των συνδεόμενων με αυτά παράγωγων μέσων.
- 48 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι οι επίμαχες πληροφορίες εμπίπτουν στο πεδίο του δεύτερου στοιχείου. Πράγματι, η επικείμενη δημοσίευση των άρθρων του Α για τις φήμες σχετικά με τις εταιρίες Hermès και Maurel & Prom δεν είχε δημοσιοποιηθεί πριν από την πραγματοποίησή της. Επίσης, η αγορά ενημερώθηκε για το περιεχόμενο των άρθρων αυτών μόλις κατά τον χρόνο της δημοσίευσής τους, διευκρινίζεται δε ότι η προηγούμενη δημοσίευση πλειόνων άρθρων δεν προσέδωσε δημόσιο χαρακτήρα στην πληροφορία κατά την οποία η «Mail Online» θα δημοσίευε προσεχώς, ήτοι στις 8 Ιουνίου 2011 και στις 12 Ιουνίου 2012, δύο άρθρα του Α τα οποία ανέφεραν αντιστοίχως μια φήμη προσφοράς της LVMH για τους τίτλους Hermès στην τιμή των 350 ευρώ και μια φήμη προσφοράς για τους τίτλους Maurel & Prom στην τιμή των 19 ευρώ.
- 49 Είναι επίσης βέβαιο ότι οι επίμαχες πληροφορίες εμπίπτουν στο πεδίο του τρίτου στοιχείου. Πράγματι, οι πληροφορίες αυτές αφορούν την επικείμενη δημοσίευση άρθρου το οποίο διαδίδει φήμη της αγοράς για πράξη σχετικά με τις εταιρίες Hermès και Maurel & Prom αντιστοίχως. Επομένως, οι πληροφορίες αυτές αφορούν, άμεσα ή έμμεσα, έναν ή περισσότερους εκδότες χρηματοπιστωτικών μέσων.
- 50 Όσον αφορά το τέταρτο στοιχείο, το άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/124 το ορίζει ως «πληροφορία που ένας ορθολογικός επενδυτής ενδέχεται να λάβει υπόψη κατά τη λήψη των επενδυτικών του αποφάσεων».
- 51 Το αιτούν δικαστήριο, παραθέτοντας την αιτιολογική σκέψη 1 της εν λόγω οδηγίας, υπενθυμίζει ότι το Δικαστήριο με την απόφασή του της 23ης Δεκεμβρίου 2009, Spector Photo Group et Van Raemdonck (C-45/08, EU:C:2009:806, σκέψη 69), διευκρίνισε ότι «σύμφωνα με τον σκοπό της οδηγίας 2003/6, η ικανότητα ορισμένης πληροφορίας να επηρεάσει αισθητά τις τιμές πρέπει να εκτιμάται, καταρχήν, υπό το πρίσμα του περιεχομένου της συγκεκριμένης πληροφορίας και του πλαισίου στο οποίο αυτή εντάσσεται» και «επομένως, προκειμένου να προσδιοριστεί αν ορισμένη πληροφορία είναι εμπιστευτική, δεν

απαιτείται να εξετάζεται αν η δημοσιοποίησή της επηρέασε αισθητά τις τιμές των κινητών αξιών που αυτή αφορά». Με τις προτάσεις της στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση αυτή (Spector Photo Group και Van Raemdonck, C-45/08, EU:C:2009:534, σημεία 96 και 97), η γενική εισαγγελέας Kokott επισήμανε ότι μολονότι πρέπει να «[διαπιστώνεται] εκ των προτέρων [το] κατά πόσον μια πληροφορία μπορεί να επηρεάσει την τιμή των κινητών αξιών», εντούτοις «το εύρος της μεταβολής των τιμών μετά τη δημοσιοποίηση [...] [ορισμένης] πληροφορίας μπορεί να είναι ένδειξη για τη σημασία και τις δυνατότητες της [εν λόγω] πληροφορίας».

- 52 Εν προκειμένω, οι επίμαχες πληροφορίες, οι οποίες αφορούσαν την επικείμενη δημοσίευση των άρθρων του Α τα οποία διέδιδαν φήμες περί προσφορών για τους τίτλους Hermès και Maurel & Prom σε τιμή σημαντικά υψηλότερη από την τιμή κλεισίματος της προηγούμενης ημέρας, αποτελούσαν συνέχεια της πρόσφατης δημοσίευσης άρθρων, μεταξύ άλλων στους «*Financial Times*», τα οποία έκαναν λόγο είτε για πιθανή αύξηση της συμμετοχής του ομίλου LVMH στο κεφάλαιο της εταιρίας Hermès είτε για πιθανή προετοιμασία πράξης εξαγοράς της εταιρίας Maurel & Prom.
- 53 Στο πλαίσιο αυτό, οι επίμαχες πληροφορίες μπορούσαν να ληφθούν υπόψη από έναν ορθολογικό επενδυτή κατά τη λήψη των επενδυτικών του αποφάσεων για τους τίτλους Hermès και Maurel & Prom.
- 54 Επιβάλλεται εξάλλου η διαπίστωση ότι επήλθε σημαντική μεταβολή των τιμών των τίτλων μετά τη δημοσίευση των άρθρων του Α. Το «εκ των υστέρων» αυτό στοιχείο επιβεβαιώνει ότι οι εν λόγω πληροφορίες ενέπιπταν «εκ των προτέρων» στο πεδίο του τέταρτου στοιχείου για τον χαρακτηρισμό ορισμένης πληροφορίας ως εμπιστευτικής.
- 55 Επιβάλλεται επίσης να προσδιοριστεί αν οι πληροφορίες αυτές είναι δυνατό να εμπίπτουν στο πεδίο του πρώτου στοιχείου σχετικά με τον συγκεκριμένο χαρακτήρα της πληροφορίας.
- 56 Συναφώς, από το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/124 προκύπτει ότι μια πληροφορία θεωρείται συγκεκριμένη εφόσον συντρέχουν σωρευτικά δύο προϋποθέσεις:
- αφενός, η πληροφορία αυτή πρέπει «να περιλαμβάνει αναφορά σε κατάσταση η οποία υφίσταται ή που ευλόγως μπορεί να αναμένεται ότι θα υπάρξει, ή αναφορά σε ένα γεγονός το οποίο έλαβε χώρα ή που ευλόγως μπορεί να αναμένεται ότι θα λάβει χώρα»·
 - αφετέρου, η πληροφορία αυτή πρέπει να είναι «αρκούντως συγκεκριμένη ώστε να επιτρέπει την εξαγωγή συμπερασμάτων σχετικά με την πιθανή επίπτωση αυτής της καταστάσεως ή του γεγονότος στις τιμές των χρηματοπιστωτικών μέσων ή των συνδεομένων με αυτά παράγωγων μέσων».

- 57 Εν προκειμένω, οι επίμαχες πληροφορίες αφορούν, αφενός την επικείμενη δημοσίευση (στις 8 Ιουνίου 2011) στην «*Mail Online*» ενός άρθρου του A το οποίο διέδιδε φήμη σχετικά με τους τίτλους *Hermès* και, αφετέρου, την επικείμενη δημοσίευση (στις 12 Ιουνίου 2012) στον ίδιο ιστότοπο ενός άρθρου του ίδιου δημοσιογράφου το οποίο διέδιδε φήμη σχετικά με τους τίτλους *Maurel & Prom*.
- 58 Καθόσον περιλαμβάνουν αναφορά σε γεγονός –την επικείμενη δημοσίευση άρθρου– το οποίο ευλόγως μπορεί να αναμένεται ότι θα λάβει χώρα, οι πληροφορίες αυτές πληρούν την πρώτη προϋπόθεση που προβλέπει το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/124, προκειμένου να θεωρηθούν συγκεκριμένες.
- 59 Αντιθέτως, τίθεται το ερώτημα αν πληρούν τη δεύτερη προϋπόθεση.
- 60 Η απάντηση στο ερώτημα αυτό επιτάσσει να προσδιοριστεί αν, προκειμένου η σχετική με την επικείμενη δημοσίευση άρθρου πληροφορία να είναι αρκούντως συγκεκριμένη, κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/124, το περιεχόμενο του άρθρου καθ'αυτό πρέπει να είναι αρκούντως συγκεκριμένο κατά την έννοια της ίδιας διάταξης.
- 61 Με την προαναφερθείσα απόφαση της 11ης Μαρτίου 2015 στην υπόθεση *Lafonta* (C-628/13, EU:C:2015:162, σκέψη 31), το Δικαστήριο διευκρίνισε την έννοια και την έκταση της εν λόγω δεύτερης προϋπόθεσης κρίνοντας ότι το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/124 έχει την έννοια ότι «*αρκεί η πληροφορία να είναι αρκούντως συγκεκριμένη ή ειδική για να μπορεί να συνιστά τη βάση που θα καταστήσει δυνατή την εκτίμηση του αν το σύνολο των περιστάσεων ή το γεγονός που αποτελεί το αντικείμενό της δύναται να έχει συνέπειες στην τιμή των χρηματοπιστωτικών μέσων τα οποία η πληροφορία αυτή αφορά*» με αποτέλεσμα το άρθρο αυτό να «*αποκλείει από την έννοια της “εμπιστευτικής πληροφορίας” μόνον αόριστες ή γενικές πληροφορίες, από τις οποίες δεν μπορεί να αντληθεί κανένα συμπέρασμα σχετικά με το δυνητικό αποτέλεσμά τους στην τιμή των συγκεκριμένων χρηματοπιστωτικών μέσων*».
- 62 Πλην όμως, φαίνεται ότι η φήμη εμπίπτει εκ φύσεως στην κατηγορία «*των αόριστων ή γενικών πληροφοριών, από τις οποίες δεν μπορεί να αντληθεί κανένα συμπέρασμα σχετικά με το δυνητικό αποτέλεσμά τους στην τιμή των συγκεκριμένων χρηματοπιστωτικών μέσων*».
- 63 Με τις προτάσεις του στην υπόθεση *Geltl* (C-19/11, EU:C:2012:153), ο γενικός εισαγγελέας Mengozzi υποστηρίζει εξάλλου ότι «*μια είδηση δεν θα είναι συγκεκριμένη αν ένα γεγονός πρέπει να θεωρηθεί αδύνατο ή απίθανο με βάση ένα κριτήριο ορθολογικότητας, διότι θα απουσιάζει ο απαιτούμενος έλογος χαρακτήρας, αν η είδηση παραμείνει, για παράδειγμα, σε επίπεδο απλής φήμης ή είναι τόσο λίγο συγκεκριμένη ώστε να καθιστά αδύνατη την εξαγωγή συμπερασμάτων σχετικά με την πιθανή επίπτωσή της στις τιμές των χρηματοπιστωτικών μέσων ή των συνδεδεμένων με αυτά παράγωγων μέσων*» (υπογράμμιση του *cour d'appel de Paris*).

- 64 Τίθεται επομένως το ερώτημα αν το γεγονός ότι ένα άρθρο που διαδίδει φήμη της αγοράς, του οποίου η επικείμενη δημοσίευση αποτελεί την επίμαχη πληροφορία, αποκλείει εκ φύσεως ότι η πληροφορία αυτή μπορεί να είναι εμπιστευτική ή, αντιθέτως, αν ο χαρακτηρισμός αυτός είναι δυνατός αναλόγως των περιστάσεων.
- 65 Συναφώς, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων της υπό κρίση υποθέσεως, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν το ότι το άρθρο που διαδίδει φήμη της αγοράς αναφέρει την τιμή πιθανής δημόσιας προσφοράς αγοράς ασκεί επιρροή ως προς την εκτίμηση του συγκεκριμένου χαρακτήρα της επίμαχης πληροφορίας.
- 66 Διερωτάται επίσης ως προς το αν η αναγνωρισιμότητα του δημοσιογράφου που υπέγραψε το άρθρο ή η φήμη του εντύπου που το δημοσίευσε μπορούν να επηρεάσουν την απάντηση στο ερώτημα.
- 67 Τέλος, δεδομένου ότι επήλθε σημαντική μεταβολή των τιμών των τίτλων Hermès και Maurel & Prom μετά τη δημοσίευση των άρθρων του Α, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν, στην περίπτωση που διαπιστώνεται ότι ένα άρθρο που διέδιδε φήμη της αγοράς είχε εκ των υστέρων αισθητή επίδραση στην τιμή του τίτλου τον οποίον αυτό αφορούσε, πρέπει τούτο να ληφθεί υπόψη προκειμένου να αξιολογηθεί αν η πληροφορία σχετικά με την επικείμενη δημοσίευση του άρθρου είναι συγκεκριμένη.
- 68 Καθόσον το Δικαστήριο δεν είχε την ευκαιρία να αποφανθεί επί του συνόλου των ερωτημάτων αυτών, τα οποία είναι καθοριστικά για την έκβαση της διαφοράς, υποβάλλεται αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως αναφορικά με την ερμηνεία του άρθρου 1, σημείο 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2003/6 και του άρθρου 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/124 κατά το διατακτικό της απόφασης του αιτούντος δικαστηρίου.

B. Επί της σχέσεως και της ερμηνείας των άρθρων 10 και 21 του κανονισμού MAR

- 69 Η ανάλυση που ακολουθεί εκτίθεται μόνο για την περίπτωση κατά την οποία το Δικαστήριο δώσει στα προαναφερθέντα ερωτήματα την απάντηση ότι πληροφορία όπως η επίμαχη μπορεί να είναι συγκεκριμένη.

1. Επιχειρήματα των διαδίκων

- 70 Ο Α αμφισβητεί την ανάλυση που υποστηρίζει η επιτροπή κυρώσεων προκειμένου να αποκλείσει την εφαρμογή του άρθρου 21 του κανονισμού MAR, ανάλυση κατά την οποία, μολονότι η συζήτηση μεταξύ του Α αφενός και των C και B αφετέρου, οι οποίοι προσδιορίζονται ως πηγές του, σχετικά με τη φήμη περί υποβολής προσφοράς σε συγκεκριμένη τιμή, είχε ως μοναδικό σκοπό τη διάδοση της φήμης αυτής στο κοινό με αποτέλεσμα αυτή να γίνεται για «δημοσιογραφικούς σκοπούς», κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου, δεν ισχύει εντούτοις το ίδιο για τη διαβίβαση αποκλειστικά στις πηγές αυτές και όχι στο

κοινό της προνομιακής πληροφορίας περί επικείμενης δημοσίευσής στην «*Mail Online*» έκθεσης αγοράς που αναφέρει τη φήμη αυτή.

- 71 Προς υποστήριξη της εφαρμογής του άρθρου 21 του κανονισμού MAR προς όφελός του, ο Α επικαλείται, πρώτον, τη νομολογία του Δικαστηρίου για την ερμηνεία του άρθρου 9 της οδηγίας 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, σύμφωνα με την οποία πρέπει να ερμηνεύεται διασταλτικά η έννοια της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα «*αποκλειστικώς για δημοσιογραφικούς σκοπούς*» κατά την έννοια του άρθρου αυτού (αποφάσεις της 16ης Δεκεμβρίου 2008, *Satakunnan Markkinapörssi et Satamedia*, C-73/07, EU:C:2008:727, σκέψεις 56 και 61 και της 14ης Φεβρουαρίου 2019, *Buivids*, C-345/17, EU:C:2019:122, σκέψεις 51 και 53). Επισημαίνει ότι οι τηλεφωνικές επικοινωνίες κατά τη διάρκεια των οποίων ενημέρωσε τις πηγές του για την επικείμενη δημοσίευση των άρθρων του πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο της δραστηριότητάς του ως δημοσιογράφου.
- 72 Δεύτερον, ο Α ισχυρίζεται ότι η AMF, περιορίζοντας την εφαρμογή του άρθρου 21 του κανονισμού MAR αποκλειστικά στην περίπτωση κατά την οποία η επίμαχη πληροφορία προορίζεται να δημοσιευθεί, όχι μόνον αρνείται τον ουσιώδη ρόλο των πηγών στην άσκηση του δημοσιογραφικού επαγγέλματος, αλλά γενικότερα περιορίζει το έργο του δημοσιογράφου ως προς τις δημοσιεύσεις του, παραβλέποντας κατά τον τρόπο αυτόν τα πλείονα προηγούμενα και αναγκαία στάδια για τη δημοσίευση ενός άρθρου (εντοπισμός θεμάτων, διασταυρώσεις στοιχείων, τεκμηρίωση, σύνταξη, κ.λπ.) και το αν το άρθρο αυτό τελικά θα δημοσιευθεί.
- 73 Τρίτον, υποστηρίζει ότι η ερμηνεία του άρθρου 21 του κανονισμού MAR που έγινε δεκτή με την προσβαλλόμενη απόφαση καταλήγει σε άρνηση αναγνώρισης της ύπαρξης του ευνοϊκού καθεστώτος που παρέχεται κατ' εξαίρεση στους δημοσιογράφους, καθόσον οδηγεί σε απλή εφαρμογή του γενικού καθεστώτος που προβλέπεται στο άρθρο 10 του κανονισμού αυτού. Εξηγεί ότι το εν λόγω άρθρο 10 διατυπώνει γενική αρχή νομιμότητας της ανακοίνωσης προνομιακής πληροφορίας όταν η τελευταία λαμβάνει χώρα «*κατά τη συνήθη άσκηση της εργασίας, του επαγγέλματος ή των καθηκόντων*» και ότι η προϋπόθεση αυτή ερμηνεύτηκε στενά από το Δικαστήριο υπό την έννοια ότι επιβάλλει όχι μόνον την ύπαρξη στενής σχέσεως μεταξύ της ανακοίνωσης και της άσκησης του επαγγέλματος ή των καθηκόντων αλλά και τον απολύτως αναγκαίο χαρακτήρα και την αναλογικότητα της πρώτης έναντι της δεύτερης (απόφαση της 22ας Νοεμβρίου 2005, *Grøngaard et Bang*, C-384/02, EU:C:2005:708, σκέψεις 31 και 34). Από τη νομολογία αυτή συνάγει εν προκειμένω ότι η ερμηνεία του άρθρου 21 του κανονισμού MAR που έγινε δεκτή με την προσβαλλόμενη απόφαση καταλήγει σε εφαρμογή του γενικού καθεστώτος αντί του ειδικού και εξαιρετικού καθεστώτος που ισχύει για τους δημοσιογράφους, καθόσον επιτάσσει να εκτιμηθεί αν η εν λόγω ανακοίνωση ήταν αναγκαία για την ενημέρωση του κοινού από τον δημοσιογράφο.

- 74 Επιπλέον, ο Α υπενθυμίζει ότι είναι αδιαμφισβήτητο ότι ούτε ο ίδιος ούτε οποιοδήποτε πρόσωπο που συνδέεται στενά με τον ίδιο αποκόμισαν το παραμικρό κέρδος από τη διαβίβαση των πληροφοριών και ότι δεν μπορεί να καταλογιστεί σε αυτόν καμία πρόθεση παραπλάνησης της αγοράς ως προς την προσφορά, τη ζήτηση ή την τιμή των σχετικών τίτλων. Συνάγει, συνεπώς, τη συνέπεια ότι η επίδικη περίπτωση δεν εμπίπτει στις εξαιρέσεις από το ειδικό καθεστώς που ισχύει για τους δημοσιογράφους κατά το άρθρο 21 του κανονισμού MAR.
- 75 Επιπρόσθετα, υπενθυμίζει ότι το ειδικό καθεστώς αυτό συνεπάγεται ότι οι επίμαχες παραβάσεις αναλύονται υπό το πρίσμα των κανόνων και των εγγυήσεων που απορρέουν από την ελευθερία του Τύπου και από το αγγλικό δίκαιο που εφαρμόζεται στους δημοσιογράφους. Υποστηρίζει ότι καμία παράβαση των κανόνων που διέπουν το επάγγελμα του δημοσιογράφου δεν μπορεί να του καταλογιστεί, καθόσον το άρθρο 13 του κώδικα δεοντολογίας του Independent Press Standards Organization (Ανεξάρτητου Οργανισμού των εφαρμοστέων στον Τύπο Προτύπων)² (ο οποίος είναι ο ανεξάρτητος ρυθμιστής του Τύπου στο Ηνωμένο Βασίλειο, στον οποίο υπαγόταν η «Daily Mail» κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, στο εξής: IPSO), το οποίο επικαλείται η AMF, απαγορεύει απλώς στον δημοσιογράφο τη διαβίβαση, πριν από τη δημοσίευσή τους, πληροφοριών χρηματοοικονομικής φύσεως των οποίων λαμβάνει γνώση και όχι την επιλογή θέματος άρθρου το οποίο, εξ ορισμού, δεν αποτελεί πληροφορία της οποίας έλαβε γνώση από τρίτο πρόσωπο αλλά προέρχεται από τον δημοσιογράφο, και ως εκ τούτου ο Α συνάγει ότι πρέπει να απαλλαγεί από τις κατηγορίες.
- 76 Σε απάντηση στα ανωτέρω, η AMF ισχυρίζεται ότι η συλλογή από τον Α των πληροφοριών τις οποίες κατείχαν οι πηγές του (C και B) δεν απαιτούσε να διαβεβαιώσει τα ως άνω πρόσωπα ότι θα ανέφερε τις επίμαχες φήμες στα άρθρα του. Επομένως, η γνωστοποίηση της πληροφορίας αυτής από τον τελευταίο προς τις πηγές του, δηλαδή σε τρίτα πρόσωπα και όχι στο κοινό, μολονότι πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο της δραστηριότητάς του ως δημοσιογράφου, δεν πραγματοποιήθηκε «για δημοσιογραφικούς σκοπούς» κατά την έννοια του άρθρου 21 του κανονισμού MAR, με αποτέλεσμα το άρθρο αυτό να μην έχει εφαρμογή εν προκειμένω.
- 77 Επικουρικώς, σε περίπτωση που κριθεί ότι η δημοσιοποίηση αυτή πραγματοποιήθηκε για «δημοσιογραφικούς σκοπούς», η AMF ισχυρίζεται ότι το άρθρο 21 του κανονισμού MAR δεν απαιτεί η στοιχειοθέτηση ορισμένης παράβασης να εξαρτάται από την παράβαση ορισμένου επαγγελματικού κανόνα αλλά προβλέπει απλώς ορισμένες ειδικότερες λεπτομέρειες περί της αξιολογήσεως της οικείας παραβάσεως καθόσον πρέπει να ληφθούν υπόψη σύμφωνα με το γράμμα του άρθρου αυτού «οι κανόνες που διέπουν την ελευθερία του Τύπου και την ελευθερία έκφρασης στα λοιπά μέσα μαζικής ενημέρωσης, καθώς και οι κανόνες ή οι κώδικες που διέπουν το δημοσιογραφικό επάγγελμα».

² Σημείωση του συντάκτη της σύνοψης: <https://www.ipso.co.uk/editors-code-of-practice/>

78 Διευκρινίζει ότι, εν προκειμένω, ο κώδικας δεοντολογίας του IPSO αναφέρει στο άρθρο 13, το οποίο φέρει τον τίτλο «Δημοσιογραφία περί θεμάτων χρηματοοικονομικής φύσεως», όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, ότι «ακόμη και στις περιπτώσεις που δεν απαγορεύεται από τον νόμο, οι δημοσιογράφοι οφείλουν να μην χρησιμοποιούν προς όφελός τους τις πληροφορίες χρηματοοικονομικής φύσεως των οποίων λαμβάνουν γνώση πριν από τη διάδοσή τους στο κοινό και να μην διαβιβάζουν τις πληροφορίες αυτές σε άλλους». Ισχυρίζεται ότι οι διατάξεις αυτές, πλέον εκείνων του άρθρου 11 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 10 της ΕΣΔΑ, καταδεικνύουν το καθήκον των δημοσιογράφων να μην υπερβαίνουν ορισμένα όρια που αφορούν μεταξύ άλλων την ανάγκη αποτροπής της δημοσιοποίησης των προνομιακών πληροφοριών. Υποστηρίζει ότι το να κριθεί ότι η δημοσιοποίηση των επίμαχων πληροφοριών ήταν παράνομη δεν αποτελεί παρέμβαση στο δικαίωμα στην ελευθερία της έκφρασης παραβιάζουσα την αρχή της αναλογικότητας. Εξ αυτού αντλεί το συμπέρασμα ότι, ακόμη και αν εφαρμοστεί το άρθρο 21 του κανονισμού MAR, η διαβίβαση αυτή συνιστά παράβαση της υποχρέωσης παράλειψης που προβλέπεται στα άρθρα 622-1 και 622-2 του RGAMF.

2. Αιτιολογία της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως ως προς τη σχέση και την ερμηνεία των άρθρων 10 και 21 του κανονισμού MAR

79 Όπως αναφέρθηκε ήδη, σύμφωνα με την κοινοποίηση των αιτιάσεων που απηύθυνε η ειδική επιτροπή της AMF στον Α, καταλογίζεται σε αυτόν παράβαση της υποχρέωσης παράλειψης διαβίβασης εμπιστευτικής πληροφορίας, κατά παράβαση των άρθρων 622-1 και 622-2 του RGAMF.

80 Το άρθρο αυτό μετέφερε στο εθνικό δίκαιο τις διατάξεις του άρθρου 2, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2003/6, οι οποίες περιλαμβάνονται πλέον, κατ' ουσίαν, στο άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού MAR.

81 Το άρθρο 622-2 του RGAMF μετέφερε στο εθνικό δίκαιο τις διατάξεις του άρθρου 2, παράγραφος 1, και του άρθρου 4 της οδηγίας 2003/6, οι οποίες περιλαμβάνονται πλέον στο άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού MAR.

82 Η παράνομη ανακοίνωση προνομιακών πληροφοριών, κατά την έννοια του προαναφερθέντος άρθρου 10, παράγραφος 1, απαγορεύεται από το άρθρο 14, στοιχείο γ', του κανονισμού MAR το οποίο ορίζει: «Απαγορεύεται η παράνομη ανακοίνωση προνομιακής πληροφορίας.»

83 Δεν αμφισβητείται ότι το άρθρο 21 του κανονισμού MAR καθιερώνει ειδικό καθεστώς το οποίο αποσκοπεί στην επίτευξη ισορροπίας μεταξύ της καταπολέμησης της κατάχρησης της αγοράς και των απαιτήσεων που απορρέουν από την ελευθερία του Τύπου.

- 84 Εν προκειμένω, ομοίως δεν αμφισβητείται ότι ο Α ήταν δημοσιογράφος κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών και ότι η επίδικη υπόθεση δεν εμπίπτει στις εξαιρέσεις που προβλέπει το άρθρο 21, στοιχεία α' και β', του κανονισμού MAR.
- 85 Πράγματι, δεν αποδείχθηκε ούτε υποστηρίχθηκε:
- ότι ο Α ή τα πρόσωπα που συνδέονται στενά με αυτόν άντλησαν, άμεσα ή έμμεσα, όφελος ή κέρδη από την επίμαχη δημοσιοποίηση (περίπτωση που προβλέπεται στο στοιχείο α')
 - ότι ο Α είχε ως στόχο, μέσω της δημοσιοποίησης αυτής, να παραπλανήσει την αγορά σχετικά με την προσφορά, τη ζήτηση ή την τιμή χρηματοπιστωτικών μέσων (περίπτωση που προβλέπεται στο στοιχείο β').
- 86 Επομένως, αν υποθεθεί ότι οι επίμαχες πληροφορίες είχαν δημοσιοποιηθεί «για δημοσιογραφικούς σκοπούς», το άρθρο 21 του κανονισμού MAR μπορεί να τύχει εφαρμογής στην προκειμένη περίπτωση.
- 87 Το cour d'appel de Paris διερωτάται, πρώτον, ως προς την ερμηνεία που πρέπει να δοθεί στην έννοια της δημοσιοποίησης «για δημοσιογραφικούς σκοπούς» κατά το άρθρο αυτό. Πιο συγκεκριμένα, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται εάν η γνωστοποίηση από δημοσιογράφο, σε κάποια από τις συνήθεις πηγές του, ορισμένης πληροφορίας σχετικά με την επικείμενη δημοσίευση άρθρου του ίδιου το οποίο διαδίδει φήμη της αγοράς θα μπορούσε να πραγματοποιείται για «δημοσιογραφικούς σκοπούς» κατά την έννοια του άρθρου 21 του κανονισμού MAR.
- 88 Με την προαναφερθείσα απόφασή του της 16ης Δεκεμβρίου 2008, Satakunnan Markkinapörssi και Satamedia (C-73/07, EU:C:2008:727, σκέψεις 56 και 61), το Δικαστήριο διευκρίνισε την έννοια της παρόμοιας φράσης («αποκλειστικώς για δημοσιογραφικούς σκοπούς») που περιλαμβάνεται στο άρθρο 9 της οδηγίας 95/46. Έκρινε ότι πρέπει να θεωρείται ότι ασκούνται «αποκλειστικώς για δημοσιογραφικούς σκοπούς» δραστηριότητες που αποσκοπούν αποκλειστικά στην ανακοίνωση στο κοινό πληροφοριών, απόψεων ή ιδεών. Ο ορισμός αυτός επαναλαμβάνεται στην προαναφερθείσα απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 2019, Buivids (C-345/17, EU:C:2019:122, σκέψη 53).
- 89 Με τις προαναφερθείσες αποφάσεις, Satakunnan Markkinapörssi και Satamedia (σκέψεις 52 έως 56) και Buivids (σκέψεις 50, 51, 63 και 64), το Δικαστήριο, με αφετηρία τη διαπίστωση ότι το άρθρο 9 της οδηγίας 95/46 σκοπεί στον συμβιβασμό δύο θεμελιωδών δικαιωμάτων, δηλαδή αφενός, της προστασίας της ιδιωτικής ζωής και, αφετέρου, της ελευθερίας της έκφρασης, έκρινε ότι προκειμένου να ληφθεί υπόψη η σημασία που έχει η ελευθερία της έκφρασης εντός κάθε δημοκρατικής κοινωνίας, οι σχετικές έννοιες, μεταξύ των οποίων εκείνη του δημοσιογραφικού σκοπού, πρέπει να ερμηνεύονται ευρέως, διευκρινίζοντας ότι για να επιτευχθεί μια ισόρροπη στάθμιση μεταξύ των δύο

θεμελιωδών δικαιωμάτων, η προστασία του θεμελιώδους δικαιώματος της ιδιωτικής ζωής επιτάσσει οι παρεκκλίσεις και οι περιορισμοί της προστασίας των προσωπικών δεδομένων που προβλέπονται μεταξύ άλλων στο άρθρο 9 της οδηγίας 95/46 να μην υπερβαίνουν τα όρια του απολύτως αναγκαίου.

- 90 Όμως, το άρθρο 21 του κανονισμού MAR σκοπεί επίσης στον συμβιβασμό ενός σκοπού δημοσίου συμφέροντος και ενός θεμελιώδους δικαιώματος, δηλαδή, αφενός του σκοπού της καταπολέμησης της καταχρήσεως των μηχανισμών της αγοράς προκειμένου να διασφαλιστεί η προστασία της ακεραιότητας των χρηματοπιστωτικών αγορών της Ένωσης και η ενίσχυση της εμπιστοσύνης των επενδυτών στις αγορές αυτές (πρβλ., για τον σκοπό της οδηγίας 2003/6, μεταξύ άλλων, τις προαναφερθείσες αποφάσεις της 23ης Δεκεμβρίου 2009, Spector Photo Group και Van Raemdonck, C-45/08, EU:C:2009:806, σκέψη 47 και της 11ης Μαρτίου 2015, Lafonta, C-628/13, EU:C:2015:162, σκέψη 21) και αφετέρου της θεμελιώδους ελευθερίας της έκφρασης, της οποίας συστατικό στοιχείο αποτελεί και η ελευθερία του Τύπου.
- 91 Βάσει των αναλύσεων αυτών, το *cour d'appel de Paris* διερωτάται αν ο σκοπός του άρθρου 21 του κανονισμού MAR και η σημασία της ελευθερίας του Τύπου εντός κάθε δημοκρατικής κοινωνίας δεν επιβάλλουν να προκριθεί η ευρεία ερμηνεία της έννοιας της δημοσιοποίησης «για δημοσιογραφικούς σκοπούς» κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου.
- 92 Συναφώς, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται περί του αν η έννοια της δημοσιοποίησης «για δημοσιογραφικούς σκοπούς» κατά την έννοια του άρθρου 21 του κανονισμού MAR συμπίπτει με την έννοια της διάδοσης των πληροφοριών από «δημοσιογράφους όταν ενεργούν στο πλαίσιο της επαγγελματικής τους ιδιότητας» κατά την έννοια του άρθρου 1, σημείο 2, στοιχείο γ', της οδηγίας 2003/6, παρά τη διαφορετική ορολογία των δύο άρθρων αυτών.
- 93 Πράγματι, το άρθρο αυτό καθιέρωσε ένα ειδικό καθεστώς το οποίο ομοίως αποσκοπούσε στην επίτευξη ισορροπίας μεταξύ της καταπολέμησης των καταχρήσεων της αγοράς και των απαιτήσεων που απορρέουν από την ελευθερία του Τύπου, περιορίζοντας την εφαρμογή του αποκλειστικά σε συγκεκριμένες συμπεριφορές χειραγώγησης της αγοράς, δηλαδή σε περίπτωση διάδοσης πληροφοριών οι οποίες παρέχουν ή είναι δυνατό να παράσχουν ψευδείς ή παραπλανητικές ενδείξεις σχετικά με χρηματοπιστωτικά μέσα, περιλαμβανομένης της διάδοσης φημών ή ψευδών ή παραπλανητικών πληροφοριών.
- 94 Δεδομένου του κοινού σκοπού του άρθρου 1, σημείο 2, στοιχείο γ', της οδηγίας 2003/6 και του άρθρου 21 του κανονισμού MAR, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν αρκεί η δημοσιοποίηση της προνομιακής πληροφορίας να πραγματοποιήθηκε κατά την άσκηση της δημοσιογραφικής δραστηριότητας προκειμένου να θεωρηθεί ότι η τελευταία πραγματοποιήθηκε «για δημοσιογραφικούς σκοπούς» κατά την έννοια του άρθρου 21 του κανονισμού MAR.

- 95 Επιπλέον, το cour d'appel de Paris διερωτάται αν η ερμηνεία της έννοιας της δημοσιοποίησης «για δημοσιογραφικούς σκοπούς» εξαρτάται, μεταξύ άλλων, από το αν ο δημοσιογράφος που υπογράφει το άρθρο το οποίο διαδίδει φήμη της αγοράς ενημερώθηκε για τη φήμη αυτή από μία από τις συνήθεις πηγές του ή αν η δημοσιοποίηση από τον δημοσιογράφο αυτόν της πληροφορίας σχετικά με την επικείμενη δημοσίευση του άρθρου του χρησίμευσε προκειμένου να λάβει από την πηγή αυτή διευκρινίσεις ως προς την εγκυρότητα της εν λόγω φήμης.
- 96 Καθόσον το Δικαστήριο δεν είχε έως σήμερα την ευκαιρία να αποφανθεί επί της ερμηνείας της έννοιας της δημοσιοποίησης «για δημοσιογραφικούς σκοπούς», κατά την έννοια του άρθρου 21 του κανονισμού MAR, υποβάλλεται προδικαστικό ερώτημα επί του ζητήματος αυτού.
- 97 Δεύτερον, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται για τη σχέση μεταξύ των άρθρων 21 και 10, παράγραφος 1, του κανονισμού MAR.
- 98 Πράγματι, από το γράμμα του άρθρου 21 προκύπτει ότι το ειδικό καθεστώς καθιερώνεται «για τους σκοπούς του άρθρου 10» του κανονισμού MAR. Η εν λόγω ρητή αναφορά στο προαναφερθέν άρθρο 10 οδηγεί στη σκέψη ότι το άρθρο 21 δεν έχει ως στόχο να εισάγει παρέκκλιση από αυτό, όπως ισχυρίζεται ο Α, αλλά να διευκρινίσει τα κριτήρια για την αξιολόγηση του νόμιμου ή παράνομου χαρακτήρα της δημοσιοποίησης μιας προνομιακής πληροφορίας «για δημοσιογραφικούς σκοπούς» στο πλαίσιο του γενικού καθεστώτος που καθιερώνεται στο άρθρο 10, το οποίο εφαρμόζεται ως προς τον ίδιο ανεξαρτήτως του σκοπού της δημοσιοποίησης.
- 99 Ωστόσο, η ερμηνεία αυτή σε καμία περίπτωση δεν είναι προφανής και το Δικαστήριο δεν είχε την ευκαιρία να αποφανθεί για τη σχέση μεταξύ των δύο άρθρων.
- 100 Επομένως, υποβάλλεται προδικαστικό ερώτημα επί του ζητήματος αυτού.
- 101 Τρίτον, αν υποθεθεί ότι το άρθρο 21 δεν εισάγει παρέκκλιση από το άρθρο 10 του κανονισμού MAR με αποτέλεσμα το τελευταίο να είναι σε κάθε περίπτωση εφαρμοστέο στην επίδικη διαφορά, το cour d'appel de Paris διερωτάται σχετικά με την ερμηνεία που πρέπει να δοθεί σε αυτό.
- 102 Μολονότι το Δικαστήριο δεν έχει ακόμη ερμηνεύσει το εν λόγω άρθρο, έχει ερμηνεύσει εντούτοις το άρθρο 3 της οδηγίας 89/592/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των ρυθμίσεων όσον αφορά τις πράξεις προσώπων τα οποία είναι κάτοχοι εμπιστευτικών πληροφοριών, οδηγία η οποία πλέον έχει καταργηθεί. Όμως, το άρθρο αυτό, το οποίο επαναλαμβάνεται σχεδόν αυτούσιο στο άρθρο 3 της οδηγίας 2003/6, επαναλαμβάνεται με τη σειρά του σχεδόν αυτούσιο στο άρθρο 10 του κανονισμού MAR καθόσον καθιερώνει την αρχή της απαγόρευσης της ανακοίνωσης εμπιστευτικής πληροφορίας σε τρίτα πρόσωπα, προβλέποντας ταυτόχρονα εξαίρεση από την αρχή αυτή σε περίπτωση που η ανακοίνωση αυτή πραγματοποιήθηκε «κατά τη συνήθη άσκηση [...] [μιας] εργασίας, (...) [ενός] επαγγέλματος ή [ορισμένων] καθηκόντων».

- 103 Με την προαναφερθείσα απόφασή του της 22ας Νοεμβρίου 2005, Grøngaard και Bang (C-384/02, EU:C:2005:708, σκέψεις 31 και 34), το Δικαστήριο, ερμηνεύοντας στενά την εξαίρεση αυτή, διευκρίνισε ότι η εφαρμογή της εξαρτάται από την ύπαρξη στενής σχέσης μεταξύ αφενός της ανακοίνωσης της επίμαχης εμπιστευτικής πληροφορίας και αφετέρου της άσκησης της εργασίας, του επαγγέλματος ή των καθηκόντων του προσώπου που ανακοινώνει την πληροφορία, γεγονός που συνεπάγεται ότι η ανακοίνωση αυτή δικαιολογείται μόνον αν είναι απολύτως αναγκαία για την άσκηση εργασίας, επαγγέλματος ή καθηκόντων και αν τηρεί την αρχή της αναλογικότητας. Με την ίδια απόφαση (σκέψεις 39 και 40), το Δικαστήριο διευκρίνισε επίσης ότι η εξαίρεση αυτή πρέπει να εκτιμάται λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων του εφαρμοστέου εθνικού δικαίου και ότι ελλείψει εναρμονίσεως σχετικά με το τι εμπίπτει στο σύνηθες πλαίσιο της ασκήσεως μιας εργασίας, ενός επαγγέλματος ή ορισμένων καθηκόντων, η εκτίμηση αυτή εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τους κανόνες που διέπουν τα ζητήματα αυτά στα διάφορα εθνικά νομικά συστήματα, ενώ, σε περίπτωση κατά την οποία η επίμαχη ανακοίνωση επιτρέπεται από την οικεία εθνική έννομη τάξη, τούτο δεν αποκλείει εντούτοις να ισχύει η υποχρέωση πλήρωσης των προϋποθέσεων της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας που εκτίθενται ανωτέρω.
- 104 Το άρθρο 21 του κανονισμού MAR, του οποίου οι διατάξεις διατυπώνονται «για τους σκοπούς του άρθρου 10», φαίνεται ότι ακολουθεί την ίδια συλλογιστική της εκτίμησης που στηρίζεται σε μεγάλο βαθμό στους κανόνες που εφαρμόζονται εντός των κρατών μελών, οι οποίοι προσδιορίζουν τι εμπίπτει στο σύνηθες πλαίσιο μιας εργασίας, ενός επαγγέλματος ή ορισμένων καθηκόντων. Αναφερόμενο στους «κανόνες που διέπουν την ελευθερία του Τύπου» και στους «κανόνες ή τους κώδικες που διέπουν το δημοσιογραφικό επάγγελμα», το άρθρο 21 φαίνεται ότι περιορίζει ή διευκρινίζει, συγκεκριμένα για τους δημοσιογράφους, τα κριτήρια αξιολόγησης που διατύπωσε το Δικαστήριο στην προαναφερθείσα απόφαση Grøngaard και Bang σχετικά με την κρίση περί του αν η ανακοίνωση εμπιστευτικής πληροφορίας σε τρίτα πρόσωπα μπορεί να εμπίπτει στην εξαίρεση που θέσπισε το άρθρο 3 της οδηγίας 89/592 (και επαναλαμβάνεται κατ' ουσίαν στο άρθρο 3 της οδηγίας 2003/6 και έπειτα στο άρθρο 10 του κανονισμού MAR).
- 105 Θα ήταν χρήσιμο να διευκρινίσει το Δικαστήριο αν η ερμηνεία του άρθρου 3 της οδηγίας 89/592 στην οποία προέβη στην προαναφερθείσα απόφασή του Grøngaard και Bang πρέπει να υιοθετηθεί και για την ερμηνεία του άρθρου 10 του κανονισμού MAR με αποτέλεσμα ανακοίνωση προνομιακής πληροφορίας να πραγματοποιείται «κατά τη συνήθη άσκηση του επαγγέλματος» του δημοσιογράφου μόνον αν είναι απολύτως αναγκαία για την άσκηση του επαγγέλματος αυτού και αν τηρεί την αρχή της αναλογικότητας.
- 106 Η διευκρίνιση αυτή είναι χρήσιμη εν προκειμένω καθόσον, αντίθετα προς τους ισχυρισμούς της AMF, δεν υφίσταται αμφιβολία ότι ο A, αποκαλύπτοντας τις επίμαχες πληροφορίες, δεν παρέβη το άρθρο 13 της IPSO.

107 Πράγματι, το άρθρο αυτό με τίτλο «Δημοσιογραφία περί θεμάτων χρηματοοικονομικής φύσεως», όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, όριζε:

«Ακόμη και στις περιπτώσεις που δεν απαγορεύεται από τον νόμο, οι δημοσιογράφοι οφείλουν να μην χρησιμοποιούν προς όφελός τους τις πληροφορίες χρηματοοικονομικής φύσεως των οποίων λαμβάνουν γνώση πριν από τη διάδοσή τους στο κοινό και να μην διαβιβάζουν τις πληροφορίες αυτές σε άλλους».

108 Όπως ορθά εξηγεί ο Α, το άρθρο αυτό απαγορεύει απλώς στον δημοσιογράφο χρηματοοικονομικών θεμάτων τη διαβίβαση, πριν από τη δημοσίευσή τους, πληροφοριών χρηματοοικονομικής φύσεως των οποίων λαμβάνει γνώση και όχι την επιλογή του θέματος άρθρου του ίδιου, η οποία, εξ ορισμού, δεν αποτελεί πληροφορία της οποίας έλαβε γνώση από τρίτο πρόσωπο αλλά προέρχεται από τον ίδιο. Το ίδιο ισχύει και για την πληροφορία περί της επικείμενης δημοσιεύσεως άρθρου του ίδιου σχετικά με το ζήτημα αυτό.

109 Επιπλέον, δεν αποδεικνύεται ότι ο Α, γνωστοποιώντας στους Β και C τις επίμαχες πληροφορίες, υπερέβη τα όρια της ελευθερίας του Τύπου, όπως καθορίζονται από το άρθρο 10 της ΕΣΔΑ και το άρθρο 11 του Χάρτη.

110 Καθόσον το Δικαστήριο δεν είχε έως σήμερα την ευκαιρία να αποφανθεί επί της ερμηνείας του άρθρου 10 του κανονισμού MAR, υποβάλλεται προδικαστικό ερώτημα επί του ζητήματος αυτού.